

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 126 ad 150

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1765

VD18 15558428-001

Psalmus CXLV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53443](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53443)

trudentur ad gehennam, ut ad justos nunquam possint appropinquare; unde verum est: *Omnes peccatores disperdet.*

Thau. *ψ. 22. Laudationem Domini loquetur os meum: & benedicat omnis caro nomini sancto ejus in seculum, & in seculum seculi.*

Concludit, jungens finem cum principio. Propter hæc omnia, quæ dixi de magnitudine Dei, de operibus ejus, de perpetuitate Regni ejus, de virtutibus Regiis, quæ in ipso perfectissimæ, & absolutissimæ inveniuntur, *Laudationem* ejus semper loquetur os meum; nec solum ego laudare cupio, sed opto, ut *omnis caro*, omnis homo, omne, quod spirat, & vivit, nomen Domini semper laudet.

PSALMUS CXLV.

Titulus: *Alleluja, Aggæi, & Zachariæ.*

Hæc verba, Aggæi, & Zachariæ, queis carent soli codices Hebraici, à Septuaginta addita esse, docet S. Hilar. quia duo illi Prophætæ prædixerunt renovationem Jerusalem; & captivos consolabantur, &
borta-

hortabantur ad reditum in patriam, & ad ipsam civitatem instaurandam.

Argumentum : *hic Psalmus, uti & duo sequentes, Caelestem Jerusalem praedicant, & invitant ad iter ad eam suscipiendum: & quia nihil est, quod magis retardet peregrinos ab itinere, quam spes felicitatis terrenae, quae ab amicitia, & obsequio magnorum Principum dependet, hortatur gravissimis verbis, ut in nullo homine, quantumvis magno, spem ponamus, sed totam fiduciam nostram in Domino collocemus.*

v. 1. Lauda anima mea Dominum: laudabo Dominum in vita mea; psallam Deo meo, quamdiu fuero.

Incipit per dialogum. Peregrinus homo animadvertens carnem suam gemere in labore peregrinationis, hortatur animam suam, ut ipsa saltem, quae spe beata esse coepit, Deum laudet, & canendo reficiat totum hominem. *Lauda,* inquit homo ad animam suam, *anima mea Dominum.* Respondet anima: *Laudabo &c.* h. e. ut exponunt S. S. Hilar. & Aug., tunc verè laudabo, quando veram vitam vivam: nunc enim gemendum, & orandum potius, quam canendum, &

I

lau-

laudandum: licet enim & nunc Deum laudemus, tamen non est hæc simplex, & plena laudatio, sed admixta lacrimis, & precibus; tunc vero erit & sola, & perpetua, & jucundissima laudatio. *Psal- lam Deo* &c. idem repetit: cum ad vitam æternam pervenero, ab omnibus negotiis liber *Pfallam Deo meo*, & sicut semper ero sine timore moriendi, ita semper psallam sine periculo deficiendi.

¶. 2. *Nolite confidere in Principibus, in filiis hominum, in quibus non est salus.*

Videt S. Propheta, multos retardari ab itinere ad salutem, quia mirantur Præfecturas humanas, Principatus, Regna, quasi possent, qui ea possident, beatos facere, quos volunt; & miseratus cæcitatem ipsorum, exclamat: Nolite confidere in Principibus, qui sunt *fili hominum*: quia salvare non possunt alios, nec ipsi salvi sunt, sed salvandi cum ceteris, si digni erunt.

¶. 3. *Exibit spiritus ejus, & revertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.*

Jam probat, non esse salutem in filiis hominum. Nam velit, nolit, etiam in arce

arce munitissimâ constitutus, & exercitu armato vallatus; licet etiam orbis terrarum Monarcha fuerit, exhibit spiritus ejus ex corpore, & corpus, recedente spiritu, *in terram*, unde sumptum est, revertetur; & tunc *peribunt omnes cogitationes eorum*, qui nempe in illo spem suam posuerunt; h. e. spes irritæ coincident. Illud, *in terram suam revertetur*, nullo modo referri potest ad spiritum: nam in codice Hebræo Spiritus est generis fœminini, uti & *exibit*, sed *revertetur* est generis masculini, uti & *corpus, caro*.

¶ 4. *Beatus* cujus Deus Jacob, adiutor ejus: *Spes* ejus in Domino Deo ipsius, qui fecit Cælum, & terram, mare, & omnia quæ in eis sunt.

Rejectâ vanâ confidentiâ in Principibus terrenis, docet, fiduciam ponendam esse in solo Deo vero, si quis ad veram, & æternam salutem pervenire desideret. *Beatus*, spe scilicet, & in viâ rectâ, ac securâ ad ipsam beatitudinem in re est, qui adiutorem, & protectorem in hac viâ habet *Deum Jacob*, h. e. verum Deum. Tum docet, quis habeat Deum

adjutorem: *cujus spes est in Domino Deo ipse*: nam *fecit Cælum &c.*; unde potentissimus est, & Dominus omnium rerum, & omnia ei subiecta sunt; ac per hoc, qui ab eo protegitur, nihil timere debet.

Ps. 5. Qui custodit veritatem in seculum, facit iudicium injuriis patientibus, dat escam esurientibus.

Nec solum omnipotens est, & potest protegere, ac juvare, sed etiam vult, quia justus, & misericors est. Quia justus est, semper observat promissa; promittit verò opem sperantibus in se. Item quia justus est, justè iudicat causam, quam habent iusti contra iniquos; & iniquos punit, iustos coronat. Quia verò misericors est, per admirabiles vias providentiæ suæ prospicit inopiæ spirituali, & corporali sperantium in se.

Ps. 6. Dominus solvit compeditos, Dominus illuminat cæcos.

Ps. 7. Dominus erigit elisos, Dominus diligit iustos.

Quia non sufficit peregrinantibus ad patriam, protegi à latronibus, & alimoniam refici; sed necesse est habere pedes

des solutos, oculos illuminatos, & totum corpus sanum; unde ait: *Dominus solvit compeditos* à compedibus concupiscentiæ malæ, mortificans paulatim omnes cupiditates: & quia concupiscentia excœcat, *Dominus illuminat cæcos*, præbens lumen sapientiæ, & prudentiæ interioris: & quia ex peccato non sola cupiditas, & cæcitas, sed & infirmitas orta est, & homo per peccatum similis illi factus est, qui descendens à Jerusalem in Jericho incidit in latrones, & spoliatus, ac vulneratus semi-vivus relictus est, ideo addit, *erigit elisos*. Demum, *diligit justos*, ut homo per gratiam sanatus, solutus, & illuminatus speret perseverantiam de Dei benignitate.

ψ. 8. *Dominus custodit advenas, pupillum, & viduam suscipiet, & vias peccatorum disperdet.*

Aliâ metaphorâ idem docet. Per *advenas* intellige peregrinos in terrâ alienâ, qui non sunt cives Babylonis, nec filii hujus sæculi. Pupilli sunt homines justî, destituti humano præfidio, qui Patrem non habent in terris, nec confidunt in ullâ re temporali. *Vidua* dicitur Ecclesia,

clesia, cum virum suum non videat in terris, & multis injuriis, ac calamitatibus exposita fit. Hos omnes suscipiet Dominus in domum suam tempore suo: & tunc prosperitates Mundi, per quas ambulat peccatores, ut per vias latas, quæ ducunt ad perditionem, Deus in fine Mundi omnino disperdet, & destruet.

Ps. 9. Regnabit Dominus in sæcula, Deus tuus Sion in generationem, & generationem.

Demum peregrinatione finitâ, & viis peccatorum cum ipsis peccatoribus exterminatis, adveniet Regnum Christi sempiternum. *Regnabit enim Dominus cum Sanctis suis in sæcula: regnabit, inquam, ô S. Sion Deus tuus cum filiis suis in æternum.*

PSALMUS CXLVI.

Titulus: *Alleluja.*

Argumentum est exhortatio ad laudandum Deum, quia est dignissimus laude ob beneficentiam, sapientiam, potentiam, providentiam, justitiam, misericordiam.

Ps. 1. Laudate Dominum, quoniam bonus est Psalmus, Deo nostro sit jucunda, decoraque laudatio.

Hor.